

2012. november 20., kedd

14. megjegyzi, hogy a piaccal kapcsolatos tanulmányok és statisztikák alapján nem állapítható meg, hogy a követő jog befolyásolná azt, hogy melyik piacon kerül sor az alkotások értékesítésére, és nem gyakorol negatív hatást a művészeti piac forgalmára sem;
15. emlékeztet arra, hogy az irányelvet csupán 2012. január 1-je óta alkalmazzák teljes körűen valamennyi tagállamban, jóllehet a követő jogot számos tagállamban évtizedek óta elismerik;
16. kiemeli a helyi művészek – köztük a legfiatalabb művészek – proaktív támogatásának jelentőségét;
17. korainak tartja az irányelv 2014-es ismételt elemzését, ahogyan azt a Bizottság javasolja, helyette 2015-ben, vagyis a 2011. decemberi elemzés után 4 évvel elvégzendő elemzést javasol;
18. ösztönzi a Bizottságot, hogy a következő értékelő jelentésében ismételten vizsgálja meg az alkalmazott díjmértékek megfelelőségét, a küszöbértékeket és a jogosultak irányelvben meghatározott kategóriáit;
19. felkéri a Bizottságot, hogy folytasson szoros együttműködést az érintett felekkel az európai művészeti piac helyzetének megszilárdítása érdekében, valamint orvosolja a felmerült nehézségeket, például a „dominóhatást”, továbbá a kisebb és szakosodott árverési házak és kereskedők adminisztratív nehézségeit;
20. üdvözli a harmadik országok által a követő jog bevezetése érdekében tett kezdeményezéseket, továbbá sürgeti a Bizottságot, hogy a multilaterális fórumokon tegyen további erőfeszítéseket az európai művészeti piac világpiacon elfoglalt pozíciójának megszilárdítása érdekében;

o

o o

21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P7_TA(2012)0426

A kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések

Az Európai Parlament 2012. november 20-i állásfoglalása a kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések integrált európai piacának megteremtéséről (2012/2040(INI))

(2015/C 419/05)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 26. és 114. cikkére,
- tekintettel az Európai Bizottság 2012. január 11-i, „A kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések integrált európai piacának megteremtéséről” című zöld könyvére (COM(2011)0941, a továbbiakban: a zöld könyv),
- tekintettel az „Egységes keret az elektronikus kereskedelem és az online szolgáltatások digitális egységes piacába vetett bizalom megerősítésére” című, 2012. január 11-i bizottsági közleményre (COM(2011)0942),
- tekintettel a Bizottság által a zöld könyvről szervezett, 2012. január 11. és 2012. április 11. közötti nyilvános konzultációra,
- tekintettel a Bizottság által a kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetésekről szervezett, 2012. május 4-i konferenciára,

2012. november 20., kedd

- tekintettel az euróátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról szóló, 2012. március 14-i 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Versenyhálózat Banki és Pénzforgalmi Szolgáltatások munkacsoportja által összeállított, a pénzforgalmi szolgáltatások ágazatában a versenyjog végrehajtásáról szóló 2012. márciusi tájékoztató dokumentumra ⁽²⁾,
 - tekintettel az internetes fizetések biztonságáról szóló 2012. áprilisi európai központi banki ajánlásokra ⁽³⁾,
 - tekintettel a kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések integrált európai piacának megteremtése című zöld könyvről a Bizottság által folytatott nyilvános konzultációra az európai adatvédelmi biztos által adott 2012. április 11-i válasza ⁽⁴⁾,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a zöld könyvről szóló, 2012. május 22-i munkadokumentumára (INT/634),
 - tekintettel az EK-Szerződés 81. cikke és az EGT-megállapodás 53. cikke szerinti eljáráshoz kapcsolódó, a COMP/29.373 Visa International ügyben hozott, 2002. július 24-i bizottsági határozatra ⁽⁵⁾,
 - tekintettel az EK-Szerződés 81. cikke és az EGT-megállapodás 53. cikke szerinti eljáráshoz kapcsolódó, a COMP/34.579 – MasterCard, COMP/36.518 – EuroCommerce és COMP/38.580 – Kereskedelmi kártyák ügyben hozott, 2007. december 19-i bizottsági határozatra ⁽⁶⁾,
 - tekintettel a Törvényszék MasterCard és mások kontra Bizottság ügyben ⁽⁷⁾ hozott 2012. május 24-i ítéletére,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A7-0304/2012),
- A. A. mivel a kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések európai piacát a nemzeti határok továbbra is széttagolják, és csupán néhány nagyobb piaci szereplő képes arra, hogy elérje a kereskedők általi elfogadottságot és határokon túl is fellépjen;
- B. mivel – amint azt a Bizottság a zöld könyvben kifejti – két, nem európai kártyás fizetési szolgáltató erőfölénye túlzott és indokolatlan díjakat eredményezhet mind a fogyasztók, mind a kereskedők számára, érintett bankjaik (az úgynevezett kibocsátó és elfogadó bankok) pedig kihasználják ezt a helyzetet;
- C. mivel a kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések fejlődése és szélesebb körű használata is hozzájárulhat az európai e-kereskedelem méretének és sokféleségének növekedéséhez;
- D. mivel az internetes és mobiltelefonos fizetések piaci részesedése és sokfélesége Európában és a világon folyamatosan bővül;
- E. mivel a technikai haladásnak köszönhetően a kártyás fizetési rendszereket fokozatosan más elektronikus és mobil fizetési módok válthatják fel;

⁽¹⁾ HL L 94., 2012.3.30., 22. o.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/competition/sectors/financial_services/information_paper_payments_en.pdf

⁽³⁾ <http://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/recommendationsforthesecurityofinternetpaymentsen.pdf>

⁽⁴⁾ http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Comments/2012/12-04-11_Mobile_Payments_EN.pdf

⁽⁵⁾ HL L 318., 2002.11.22., 17. o.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/34579/34579_1889_2.pdf; a határozat összefoglalója, közzététel: HL C 264., 2009.11.6., 8. o.

⁽⁷⁾ T-111/08. számú, MasterCard és mások kontra Bizottság ügy, még nem készült róla jelentés.

2012. november 20., kedd

- F. mivel a zöld könyv nem foglalkozik a készpénzes vagy csekkkel történő fizetések, valamint a kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések költségeinek és társadalmi hatásainak összehasonlításával, ezáltal nem teszi lehetővé a készpénzes vagy csekkkel történő fizetések gazdasági és jóléti költségeinek, valamint társadalmi hatásainak összehasonlító elemzését;
- G. mivel a kártyás fizetések jelenlegi üzleti modellje túlzott multilaterális bankközi díjakat tesz lehetővé, amelyek szintje bizonyos esetekben láthatóan meghaladja a rendszer finanszírozásának tényleges költségét, és jelentős akadályt képez a pénzforgalmi piacon a verseny útjában;
- H. mivel a határokon átnyúló kártyaelfogadás jelenleg csak korlátozott számú piaci szereplő számára nyitott, és mivel ez a rendszer kibővítheti a kereskedők rendelkezésére álló lehetőségeket, és ezáltal növeli a versenyt és csökkenti a fogyasztók költségeit;
- I. mivel a kártyás fizetések használatához kapcsolódó többletköltségek egyes tagállamokban nem megengedettek, más tagállamokban való alkalmazásuk viszont széles körben elterjedt, és mivel a túlzott felárak károsak a fogyasztók számára, mert a pénzforgalmi szolgáltatók gyakran nem biztosítanak a feláras fizetési módok mellett alternatív fizetési módokat;
- J. Fa. mivel az egységes eurófizetési térség (SEPA) kártyakeretrendszere előírja, hogy az ügyfeleknek képesnek kell lenniük arra, hogy „általános célú bankkártyáikat ugyanolyan egyszerűen és kényelmesen használhassák euróban történő fizetés és készpénzfelvétel bonyolítására bárhol a SEPA zónában, mint ahogy saját országukban teszik. Nem lehet különbség aközött, hogy kártyáikat saját országukban vagy valahol másutt használják a SEPA zónán belül. A továbbiakban nem tarthatók fenn olyan általános célú használatot biztosító kártyarendszerek a SEPA térségen belül, amelyeket kizárólag egyetlen országon belüli használatra, vagy kizárólag határon átnyúló használatra terveztek”;
- K. mivel a SEPA-ra való sikeres áttérés várhatóan lendületet ad majd az innovatív páneurópai fizetési eszközök fejlődésének;

A különböző fizetési módok

- helyesli, hogy a Bizottság rendelkezésre bocsátotta a zöld könyvet, és messzemenően lényegesnek tartja az abban felvetett megfontolásokat és kérdéseket, továbbá teljes mértékben egyetért a felsorolt – a fokozottabb verseny, a nagyobb választék, a több innováció és a nagyobb fizetési biztonság, valamint a fogyasztói bizalom elérésére irányuló – célokkal;
- egyetért a Bizottsággal abban, hogy a négy szereplős bankkártyarendszerek területén a következő három különböző termékpiacot kell megkülönböztetni: elsőként egy olyan piac, amelyen a különféle kártyás rendszerek versengenek, hogy elnyerjék a pénzügyi intézményeket mint kibocsátó vagy elfogadó ügyfeleiket; ezután egy első „downstream” piac, amelyen a kibocsátó bankok versengenek a bankkártyabirtokosok üzletéért (a kibocsátási piac); végezetül egy második „downstream” piac, amelyen az elfogadó bankok versengenek a kereskedők üzletéért (az elfogadási piac), és úgy ítéli meg, hogy a szabad versenyt mindegyik piacon fokozni kell;
- megállapítja, hogy a piaci alapú, valamennyi érdekelt féllel együttműködésben történő önszabályozás fontos, de felismeri, hogy az ütköző érdekek miatt önszabályozással nem feltétlenül érhetők el elfogadható időn belül a kívánt eredmények; elvárja, hogy a Bizottság terjessze elő a szükséges jogalkotási javaslatokat annak érdekében, hogy segítsen biztosítani a kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések valódi egységes eurófizetési térségét, és e tekintetben rámutat a pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló irányelv soron következő felülvizsgálatának jelentőségére;
- hangsúlyozza, hogy a kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések egységes eurófizetési térsége tekintetében világos és átfogó jövőképre van szükség, és biztosítani kell a szükséges iránymutatásokat és határidőket annak az alapvető célnak az elérésére vonatkozóan, hogy felszámolják a különbségeket a határokon átnyúló és a nemzeti fizetések között;
- hangsúlyozza a valós idejű elszámolási és kiegyenlítési rendszer felé tett előrelépés szükségességét, amely műszaki szempontból már elérhető közelségben van és amelyet egyes fizetésekhez már használnak, hangsúlyozza továbbá, hogy a valós idejű gazdaságra való áttérést az egész SEPA-ban fontos célnak kell tekinteni, és hogy a fejlett valós idejű bankközi rendszernek az egész SEPA-ra kiterjedően elérhetőnek kell lennie;
- ennél fogva azon a véleményen van, hogy valamennyi nemzeti kártyás, mobiltelefonos és internetes fizetési rendszernek csatlakoznia kell a SEPA előírásainak megfelelő páneurópai rendszerbe vagy azzá kell átalakulnia, hogy a SEPA-n belül mindenhol elfogadjanak minden kártyás, mobiltelefonos és internetes fizetést, továbbá hogy a Bizottságnak javaslatot kell tennie az ehhez az áttéréshez szükséges időszakra;

2012. november 20., kedd

7. megállapítja, hogy minden terminálnak el kell tudnia fogadni valamennyi kártyát és meg kell felelnie az átjárhatósági követelményeknek, ennél fogva a terminálokra vonatkozó funkcionális és hitelesítési követelmények különbségeiből eredő esetleges technikai akadályokat meg kell szüntetni, mivel a közös szabványok és szabályok, valamint a szabványosított termináli szoftverek fokoznák a versenyt;
8. úgy véli, hogy az integrált európai pénzforgalmi piac tekintetében nem elégséges az önszabályozási megközelítés; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon jogalkotási intézkedést a fizetések biztonsága, a tisztességes verseny, a pénzügyi integráció, a személyes adatok védelme és a fogyasztók számára az átláthatóság biztosítása érdekében;
9. felhívja a Bizottságot, hogy végezzen reformokat a SEPA irányításában annak biztosítása érdekében, hogy a döntéshozatali folyamat demokratikus és átlátható legyen és a közérdek szolgálatában álljon; megjegyzi, hogy ez megkívánja, hogy a Bizottság és az Európai Központi Bank (EKB) aktívabb, vezető szerepet vállaljon a SEPA irányításában, akárcsak az összes érdekelt fél kiegyensúlyozott képviselőjét a SEPA valamennyi döntéshozatali és végrehajtási szervében, garantálva a végző felhasználók elégséges bevonását;
10. kifejezi az internetes és a mobiltelefonos fizetések piacának jelenlegi mindenfajta túl szigorú szabályozásával kapcsolatos aggályait, mivel ezek a fizetési módok még fejlődési szakaszban vannak; úgy véli, hogy e területen bármilyen szabályozási kezdeményezés tekintetében fennáll annak kockázata, hogy a már létező fizetési eszközök nem megfelelő hangsúlyt ad, és így visszafoghatja az innovációt és torzíthatja a piacot, mielőtt az kifejlődött volna; kéri a Bizottságot, hogy minden jövőbeli internetes és mobiltelefonos fizetési módokkal kapcsolatosan a jövőbeli javaslatban megfelelő megközelítést fogadjon el, magas szintű fogyasztóvédelmet biztosítva, különösen a kiszolgáltatott fogyasztók számára;
11. rámutat arra, hogy bár az elektronikus fizetések egyre fontosabb szerepet játszanak Európában és a világban, e fizetési formák tekintetében a teljes mértékben és hatékony módon integrált, versenyképes, innovatív, biztonságos, átlátható és fogyasztóbarát egységes európai digitális piac létrejöttének továbbra is komoly akadályai vannak;
12. megjegyzi, hogy a jelenlegi válság idején alapvető fontosságú a gazdasági növekedést, a munkahelyteremtést és a fogyasztás serkentését ösztönző kezdeményezések kidolgozása, a digitális piac egyszerű lehetőséget kínál e célkitűzések elérésére, ehhez azonban az Európai Uniónak képesnek kell lennie a digitális belső piac teljes körű megvalósítására, s egyrészt fel kell számolnia a jelenlegi korlátokat, másrészt növelnie kell a fogyasztói bizalmat; e tekintetben úgy véli, hogy a kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések terén a szabad versenyt és az innovációt biztosító, semleges és biztonságos egységes európai piac létrejötte elengedhetetlen a valódi egységes digitális piac kialakításához, továbbá nagyban hozzájárulhat az uniós fogyasztók bizalmának növeléséhez;
13. hangsúlyozza, hogy az átlátható, biztonságos és hatékony fizetési rendszerek európai digitális piacon való megteremtése alapvető feltétel egy valódi digitális gazdaság biztosításához és a határokon átnyúló e-kereskedelem előmozdításához;
14. rámutat arra, hogy az elektronikus fizetések biztonságos, megbízható és átlátható európai kerete elengedhetetlen az egységes digitális piac elindításához; hangsúlyozza a tájékoztató kampányok fontosságát, hogy a fogyasztók megismerjék a piacon rendelkezésre álló lehetőségeket, illetve a biztonságos elektronikus fizetés feltételeit és követelményeit, és úgy véli, hogy e kampányokat európai uniós szinten kell elindítani az ilyen fizetési formákkal kapcsolatos, sokszor megalapozatlan aggodalmak leküzdése érdekében; úgy véli, hogy e tekintetben a fogyasztóbarát ügyintézőhelyek növelnék a távoli fizetések iránti bizalmat;
15. hangsúlyozza, hogy ezzel összefüggésben lépéseket kell tenni az európai fogyasztókat az olyan esetekben gyakran sújtó hátrányos megkülönböztetés megszüntetése érdekében, amikor határokon átnyúló internetes ügyletek alkalmával származási helyük miatt elutasítják fizetésüket;
16. sajnálja, hogy a jelenlegi helyzetben a legtöbb pénzforgalmi költség nem átlátható, és rámutat arra, hogy azok is fedezik a költséges fizetési módok költségeit, akik nem vesznek igénybe ilyen fizetési módokat; emlékeztet arra, hogy minden fizetési módnak megvan a maga költsége; ezért kéri a Bizottságot, hogy a jövőben vegye figyelembe a készpénzfizetés és a csekkel történő fizetés valamennyi piaci szereplőnél és fogyasztónál felmerülő költségeinek, sajátosságainak és társadalmi hatásainak a más fizetési módokkal való összehasonlítását; emlékeztet arra, hogy minden európainak hozzá kell férnie az alapvető banki szolgáltatásokhoz; hangsúlyozza, hogy a közös műszaki szabványokat előmozdító intézkedéseket az Európában jelenleg érvényes szabványok fontosságára, hatékonyságára és elégségeségére tekintettel kell meghozni;

2012. november 20., kedd

Szabványosítás és interoperabilitás

17. úgy véli, hogy a nyílt hozzáférésen alapuló közös műszaki szabványokra irányuló jövőbeli munka nemcsak előmozdítaná az európai gazdaság versenyképességét és a belső piac működését, hanem elősegítené az átjárhatóságot és közös biztonsági szabványok formájában biztonsággal összefüggő előnyöket is jelentenének, amelyek mind a fogyasztók, mind pedig a kereskedők javát szolgálnák;

18. megállapítja, hogy az internetes és mobiltelefonos fizetések esetében a legtöbb szabványnak meg kell egyeznie a jelenlegi SEPA-fizetésekre vonatkozóakkal, új szabványokra van viszont szükség a biztonság és az ügyfelek azonosítása tekintetében és a valós idejű online bankközi teljesítés biztosítása érdekében, és hangsúlyozza, hogy az új szabványok kidolgozása nem elegendő, és hogy az összehangolt végrehajtás legalább ugyanannyira fontos;

19. hangsúlyozza, hogy a szabványosítás nem akadályozhatja a versenyt és az innovációt, hanem el kell távolítania az akadályokat, hogy minden fél számára egyenlő feltételek álljanak rendelkezésre; azt ajánlja ezért, hogy a szabványoknak a piaci innováció és verseny lehetővé tétele érdekében nyílnak kell lenniük, mivel egy egységes vagy zárt szabvány megadása korlátozná a piaci fejlődést és innovációt, aránytalan korlátozást jelentene, és nem segítené elő az egyenlő versenyfeltételek kialakulását; tudomásul veszi azonban a Bizottság antitörzszt-vizsgálatát, amelyet az interneten keresztüli fizetések (e-fizetések) Európai Pénzforgalmi Tanács (EPC) által végzett szabványosításának folyamatával kapcsolatban folytat;

20. megállapítja, hogy alapvetően minden pénzforgalmi tranzakció azonos fajta adatokat tartalmaz, és hangsúlyozza, hogy minden fizetés esetében biztonságos adatkommunikációnak kell fennállnia, amely lehetővé teszi a teljes, végponttól végpontig tartó valós idejű feldolgozást, felismeri továbbá annak az előnyeit, ha az összes rendszer azonos üzenetformátumot használ, és emlékeztet arra, hogy a legnyilvánvalóbb választás a SEPA végső határidejéről szóló rendelet mellékletében meghatározott, átutalásokhoz és beszedési megbízásokhoz használt formátum (vagyis az ISO XML 20022), és ajánlja minden tranzakciós adatnak a terminál és az ügyfél közötti, valamennyi lényeges információt magában foglaló továbbítása során ugyanazon üzenetforma alkalmazását;

21. hangsúlyozza, hogy tekintettel az elektronikus és mobiltelefonos fizetések piaci fejlődésének gyorsan növekvő, de jelenleg éretlen szakaszára, ha e kulcsterületeken az európai egységes digitális piac előmozdítása érdekében kötelező szabványokat határoznának meg, az az innovációra, a versenyre és a piaci növekedésre gyakorolt negatív hatások kockázatával járna;

22. rámutat arra, hogy a zöld könyvről folytatott nyilvános konzultációra vonatkozó bizottsági visszaigazoló nyilatkozat szerint a kidolgozott szabványok végrehajtása gyakran jelentős kihívást jelent; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg végrehajtási mechanizmusoknak – például végső áttérési határidők meghatározásának – a lehetőségét;

23. megállapítja, hogy az ATM-es készpénzfelvételi díjak a pénzforgalmi szolgáltatások felhasználójának saját bankján és kártyarendszerén kívül sok tagállamban gyakran túlzottak, és ezeknek az egész SEPA-ban még inkább a költségeken kell alapulniuk;

24. hangsúlyozza, hogy a szabványosítással és az interoperabilitással kapcsolatos valamennyi követelménynek minden fogyasztó és egyéb piaci szereplő érdekében az európai fizetési rendszerek versenyképességének, átláthatóságának, innovatív jellegének, fizetésbiztonságának és hatékonyságának fokozására kell törekedniük; meggyőződése, hogy semmilyen szabványosítási követelménynek nem szabad a globális piactól való eltérések miatt korlátokat teremtenie; úgy véli továbbá, hogy globális szinten is közös szabványokra kell törekedni, szoros együttműködésben az EU főbb gazdasági partnereivel;

25. kéri a Bizottságot, hogy mérje fel a fizeteskártya-piacra történő új belépések előmozdításának lehetőségeit, például a kártyaszolgáltatótól függetlenül valamennyi tranzakció számára közös fizetési infrastruktúra figyelembevétele révén;

26. megjegyzi, hogy a fizetési infrastruktúrák és a fizetési rendszerek szétválasztása növelheti a versenyt, mivel a kisebb piaci szereplőket nem zárják ki műszaki korlátozások; hangsúlyozza, hogy a pénzforgalmi szolgáltatóknak szabadon kell tudniuk kiválasztani a piacon meglévő fizetési rendszereken belül rendelkezésre álló kibocsátási és elfogadási szolgáltatások bármilyen kombinációját, a fizetési infrastruktúráknak pedig semlegesnek kell feldolgozniuk a hasonló eszközök tekintetében működő különböző párhuzamos fizetési rendszerek tranzakcióit;

27. hangsúlyozza, hogy ezzel összefüggésben valamennyi intézkedésnek minden esetben a szabad és tisztességes verseny biztosítására és a piacokra való szabad belépés és hozzáférés tiszteletben tartására kell irányulnia, továbbá tekintettel kell lennie az ágazatban a jövőben bekövetkező technológiai innovációkra, annak érdekében, hogy a rendszer képes legyen alkalmazkodni a jövőben bekövetkező változásokhoz, következetesen ösztönözve és biztosítva az innovációt és a versenyképességet;

2012. november 20., kedd

Irányítás

28. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a SEPA jobb irányítására, amely felöleli a pénzforgalmi szolgáltatások fő jellemzőinek és a teljesítendő követelmények végrehajtásának fejlesztésével kapcsolatos szervezeti szerkezetet, míg a műszaki és biztonsági szabványok fejlesztését a kapcsolódó jogszabályok végrehajtásának támogatása érdekében külön szerveznék meg; kéri valamennyi érdekelt fél kiegyensúlyozottabb képviselését a fizetési rendszerek közös technikai és biztonsági szabványainak jövőbeli fejlesztésében; sürgeti a Bizottságot, hogy adjon választ korábbi, a SEPA irányításának alapos reformjára vonatkozó felhívásaira, biztosítva ezzel a pénzforgalmi szolgáltatások felhasználóinak jobb képviselését a döntéshozatali és szabvány-meghatározási folyamatban; megjegyzi, hogy az érintett felek közé tartozhat – nem kizárólagos jelleggel – az Európai Pénzforgalmi Tanács (EPC), a fogyasztói szervezetek, a kereskedők képviselői, az Európai Bankhatóság, a Bizottság, a különböző területek szakértői, a bankoktól eltérő pénzforgalmi szolgáltatók, valamint a mobiltelefonos, internetes és kártyás fizetési szolgáltatók és a mobilhálózat-üzemeltetők; felszólítja ezen érdekelt feleket, hogy a munkájukat egy új irányítási struktúra keretében szervezzék meg, amelyben a SEPA-Tanács is szerepet kap; úgy véli, hogy a SEPA-tanácsot különféle, az e-fizetésekkel, az m-fizetéssel, kártyákkal, készpénzzel vagy egyéb szabványosítási kérdésekkel foglalkozó szakmai bizottságoknak vagy paneleknek, vagy eseti munkacsoportoknak kellene segíteniük; emlékeztet arra, hogy a Bizottság a SEPA irányításáról szóló, a 260/2012/EU rendelet elfogadásához kapcsolódó nyilatkozatban vállalta, hogy 2012 vége előtt javaslatot terjeszt elő; felhívja az európai szabványügyi testületeket, például az Európai Szabványügyi Bizottságot (Comité européen de normalisation, CEN) és az Európai Távközlési Szabványügyi Intézetet (ETSI), hogy a Bizottsággal együttműködésben töltsenek be aktívabb szerepet a kártyás fizetések szabványosításában;

29. ezzel kapcsolatban elismeri, hogy a SEPA a fizetések integrált európai piaca megteremtésének egyik sarokköve, és erre alapozva kell azt továbbfejleszteni, innovatívabbá és versenyképesebbé tenni;

30. úgy véli, hogy az elektronikus fizetésekre vonatkozó szabályok végrehajtása gyakran nehéz, nem megfelelő és Európán belül változó, és hogy határozottabb erőfeszítéseket kell tenni a szabályok megfelelő és egységes végrehajtása érdekében;

31. megerősíti, hogy az önszabályozó megközelítés nem elégséges; véleménye szerint a tagállamoknak a Bizottsággal és az EKB-val együttműködve aktívabb, vezető szerepet kell vállalnia, és valamennyi érintett szereplőt – köztük a fogyasztói szervezeteket – megfelelően be kell vonni a döntéshozatali eljárásba, és annak során konzultálni kell velük;

32. valószínűnek tartja, hogy növekedni fog az olyan európai vállalkozásoknak a száma, amelyek tevékenységei ténylegesen arra fognak támaszkodni, hogy képesek kártyás fizetéseket elfogadni; közérdekűnek tartja olyan objektív szabályok meghatározását, amelyek leírják azokat a körülményeket és eljárásokat, amelyek mellett a kártyás fizetési rendszerek egyoldalúan megtagadhatják az elfogadást;

33. fontosnak tartja a SEPA irányításának megerősítését és hogy a megújított SEPA-tanács hangsúlyosabb szerepet kapjon, és hogy ennek az új irányító szervnek a fő érdekelt felek képviselőiből kell állnia, és azt oly módon kell létrehozni, hogy biztosított legyen a Bizottságon vagy más európai uniós hatóságokon keresztüli demokratikus ellenőrzés; javasolja, hogy a munkát egy megújított SEPA-tanács vezesse, az ütemtervet és munkatervet határozzon meg, döntsön a prioritásokról és főbb kérdésekről, eldöntve ezzel az érdekelt felek közötti nézeteltéréseket; hangsúlyozza, hogy a Bizottság révén biztosítani kell a demokratikus ellenőrzést, amelyben kiemelt szerepet kell kapnia az EKB-nek és az EBF-nek;

34. üdvözli a Bizottság által a SEPA irányításával foglalkozó zöld könyv részeként, a 260/2012/EU rendelet (5) preambulumbekzdésének megfelelően az érdekelt felekkel folytatott konzultációt, és érdeklődéssel várja a témában az idei év végén a Bizottság által előterjeszteni kívánt javaslatot; hangsúlyozza, hogy a közvetlen prioritást a SEPA valamennyi érdekelt fele számára a SEPA-ra való, a 260/2012/EU rendeletben megállapított feltételeknek megfelelő áttérés előkészítésének kell jelentenie, biztosítva ezzel a nemzeti fizetési rendszerek használatáról a páneurópai fizetési rendszerek használatára való zökkenőmentes átállást;

Határokon átnyúló kártyaelfogadás

35. hangsúlyozza, hogy a határokon átnyúló kártyaelfogadás előmozdításhoz való hozzájárulás érdekében a technikai akadályok és a nemzeti elszámolási és klíring-követelmények leküzdését célzó további szabványosításra és a gyakorlatok egységesítésére van szükség, amely rendszer növelné a versenyt és ezáltal a kereskedők rendelkezésére álló lehetőségek körét, valamint a fogyasztók szempontjából költséghatékonyabb fizetési módokat eredményezne; úgy véli, hogy a kereskedőknek tájékozottabbnak kell lenniük a határokon átnyúló kártyaelfogadási lehetőségeket illetően;

2012. november 20., kedd

36. sürgeti, hogy tekintettel a határokon átnyúló kártyaelfogadásnak a belső piac szempontjából vizsgált előnyeire, az annak további megkönnyítését célzó megoldásokat tevékenyen gondolják át; kifejezi a fennálló nemzeti, jogi és műszaki akadályokkal – például egyes engedélyezési feltételekkel – kapcsolatos aggályait, amely akadályokat meg kellene szüntetni annak érdekében, hogy a nem belföldi SEPA-kompatibilis elfogadó ne részesüljön más bánásmódban, mint az adott országbeli belföldi elfogadó;

37. hangsúlyozza, hogy nem szabad jelentős különbségeknek fennállniuk a különféle fizetési számlákra vonatkozó jogszabályok között, és a kifizetőnek képesnek kell lennie internetes vagy mobiltelefonos átutalást teljesíteni bármilyen kedvezményezett számára, akinek a számláját bármilyen SEPA-ba bekapcsolt pénzügyi intézmény vezeti;

38. hangsúlyozza, hogy valamennyi engedélyezett pénzforgalmi szolgáltatónak azonos hozzáférési joggal kell rendelkeznie az elszámolási és klíring-szolgáltatásokhoz, ha megfelelő kockázatkezelési eljárásokkal rendelkezik, teljesíti a műszaki minimumkövetelményeket, és kellően stabilnak minősül ahhoz, hogy ne jelentsen kockázatot, vagyis ha alapvetően a bankokkal egyező releváns követelmények hatálya alá tartozik;

Multilaterális bankközi díjak (MIF-ek)

39. emlékeztet arra, hogy az Európai Bíróság által a Mastercard-ügyben 2012. május 24-én hozott ítélet szerint a multilaterális bankközi díj versenyellenesnek tekinthető, és kéri a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot arra, hogy ezt az ítéletet hogyan kellene figyelembe venni a kártyás, mobiltelefonos és internetes fizetések üzleti modelljeinek szabályozása során;

40. megjegyzi, hogy a multilaterális bankközi díjakból származó jelenlegi bevételek sok esetben túlságosan magasak azokhoz a költségekhez képest, amelyeket fedezniük kell; rámutat arra, hogy szükség lehet a különböző fizetéssel kapcsolatos díjak kiegyensúlyozására annak biztosítása érdekében, hogy a kereszttámogatási gyakorlatok ne mozdítsák elő az eszközök nem hatékony megválasztását, és különböző üzleti modellek tanulmányozására, valamint kéri a Bizottságot, hogy rendelkezzen biztosítással, hogy a multilaterális bankközi díjak többé ne torzítsák a versenyt a piacra újonnan belépők és az innováció elé gördített akadályok révén; felhívja a Bizottságot, hogy 2012 végéig végezzen hatásvizsgálatot a különféle lehetőségekre vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy a multilaterális bankközi díjakat illetően jogi egyértelműsége és jobbiztonságra van szükség;

41. megállapítja, hogy egy átmeneti időszak után a bármely tagállamból érkező személyek SEPA előírásainak megfelelő kártyáját a SEPA-n belül valamennyi fizetési terminálnál el kell fogadni, és a fizetést biztonságosan kell irányítani; megállapítja, hogy ez a követelmény azt vonhatja maga után, hogy a multilaterális bankközi díjakat úgy kell szabályozni, hogy azok valamely küszöbérték alá essenek, és kitarthat emellett, hogy ez semely tagállamban nem eredményezheti a multilaterális bankközi díjak emelkedését, hanem inkább azok csökkenését kell eredményeznie, és a díjakat egy későbbi szakaszban esetlegesen nullára kell csökkenteni;

42. úgy véli, hogy a határokon átnyúló és a központi elfogadást elő kell mozdítani, és minden esetleges műszaki vagy jogi akadályt meg kell szüntetni, mivel ez hozzájárulna a multilaterális bankközi díjak és kereskedői díjak szintjének csökkentéséhez;

43. úgy véli, hogy a multilaterális bankközi díjakat európai szinten kell szabályozni az új piaci szereplők határokon átnyúló kártyaelfogadáshoz való könnyebb hozzáféréseinek biztosítása céljából, tényleges választási lehetőséget biztosítva ezáltal a kereskedők számára a tekintetben, hogy mely fizetési rendszerekhez kívánnak csatlakozni; rámutat arra, hogy amennyiben ez az új jogalkotási javaslat díjakat határoz meg, a díjak mértékét alkotó elemek tekintetében pedig teljes átláthatóságot kell biztosítani; emlékeztet arra, hogy az euróátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról szóló 260/2012/EU rendelet 5. cikke rámutat arra, hogy 2017. február 1. után semmilyen tranzakciónkénti multilaterális bankközi díjat nem lehet alkalmazni; ugyanezt a megközelítést kéri a kártyás fizetések tekintetében;

44. úgy véli, hogy a háromszereplős és vegyes fizetési rendszerek üzleti modellje a négyszereplős fizetési rendszerekéhez hasonló versennyel kapcsolatos problémákat vethet fel; ezért úgy véli, hogy valamennyi kártyarendszert – legyen szó akár négyszereplős, akár háromszereplős vagy vegyes rendszerről –, valamint az új piaci szereplőket az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében egyenlő bánásmódban kell részesíteni, és a fogyasztók és kereskedők érdekében fokozni kell versenyt és az átláthatóságot;

Közös jelzésű fizetési eszköz kibocsátása (co-badging)

45. megjegyzi, hogy a közös jelzésű fizetési eszköz kibocsátása, amelyben a részt vevő fizetési rendszerek önkéntesen állapodnak meg, előnyös lehet a fogyasztók számára, mivel ennek eredményeképpen a fogyasztók kevesebb kártyát tartanak levéltárcájukban, valamint megkönnyítené a belföldi nemzeti rendszereknek a szélesebb SEPA-piachoz való hozzáférést, ösztönözve ezzel a versenyt; rámutat mindazonáltal arra, hogy a közös jelzésű fizetési eszköz kibocsátását nem szabad a belföldi rendszerek számára elkerülő megoldásként felhasználni a belföldi márka előre eldöntött felhasználása révén;

2012. november 20., kedd

46. rámutat arra, hogy a kártyabirtokos ügyfélnek szabadságot kell kapnia annak megválasztását illetően, hogy a biztosított közös jelzésű alternatívák közül melyeket aktiválják meghatározott kártyáin, és kitart amellett, hogy a kereskedőknek jogot kell kapniuk annak megválasztására, hogy a közös jelzésű alternatívák közül melyeket hajlandók elfogadni, a kártyabirtokos ügyfélnek pedig minden konkrét fizetési helyzetben jogosultnak kell lennie arra, hogy kiválassza a kereskedő által elfogadott közös jelzésű alternatívák közül az általa előnyben részesített alternatívát; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot olyan megoldásokra, amelyek ösztönözni fogják, hogy a SEPA előírásainak megfelelő egynél több rendszer bocsásson ki közös jelzésű fizetési eszközt; úgy véli, hogy alaposan át kell gondolni az olyan kérdéseket, mint például az irányítási eljárások összeegyeztethetősége, a műszaki átjárhatóság és a biztonság sérülékenységeért viselt felelősség;

47. úgy véli, hogy a közös jelzésű fizetési eszközt a fogyasztók védelme és a megtévesztő helyzetek kockázatának elkerülése érdekében a fogyasztók megfelelő tájékoztatása mellett kell bevezetni; hangsúlyozza, hogy minden fél számára világosnak kell lennie, hogy ki a felelős a kártyabirtokos és a kereskedő adatainak védelméért és bizalmas kezeléséért, valamint a közös márkajelzést viselő fizetési eszközéért;

Felárok

48. úgy véli, hogy a felárok, árengedmények és egyéb döntéshatásoló gyakorlatok azok általánosan alkalmazott formájában gyakran károsak a pénzforgalmi szolgáltatások végső felhasználói számára; megállapítja, hogy a kizárólag az ügyfél által a fizetésre vonatkozóan hozott választáson alapuló felárfelszámítás esetében fennáll annak a kockázata, hogy az önkényes, azzal vissza lehet élni a költségek fedezése helyett további bevétel elérése érdekében; úgy véli, hogy fontos lenne megtiltani a túlzott felárok lehetőségét az egyedi tranzakciók kereskedői díjával kapcsolatban, valamint ellenőrizni az árengedményeket és hasonló, a fogyasztók döntéseit befolyásoló gyakorlatokat európai uniós szinten; ezért hangsúlyozza, hogy a kereskedőknek valamilyen közösen használt, felár nélküli fizetési eszközt kellene elfogadniuk (a SEPA előírásainak megfelelő betéti kártya, e-fizetés), az egyéb eszközök bármilyen felárai pedig semmilyen ponton nem haladhatják meg az adott eszközök további közvetlen költségét a felár nélkül elfogadott eszközhöz képest;

49. hangsúlyozza, hogy jobb átláthatóságra és a fogyasztók megfelelőbb tájékoztatására van szükség a különböző fizetési módok feláraitól és járulékos díjaitól kapcsolatban, mivel a kereskedők a tranzakciós költségeket általában beépítik a termékeik és szolgáltatásaik árába, aminek eredményeként a fogyasztók nem kapnak megfelelő előzetes tájékoztatást a teljes költségről, így többet fizetnek a vásárlásukért, amely körülmény aláássa a fogyasztói bizalmat;

50. megállapítja, hogy a kizárólag az ügyfél által a fizetésre vonatkozóan hozott választáson alapuló felárfelszámítás esetében fennáll annak a kockázata, hogy az önkényes, azzal vissza lehet élni a költségek fedezése helyett további bevétel elérése érdekében, és hogy összességében nem kedvez az egységes piac fejlődésének, mivel gátolja a versenyt, növeli a piac szétaprózódását, és tovább bonyolítja a fogyasztók helyzetét;

51. megállapítja, hogy a felárok EU-szerte történő betiltása mellett egy másik eszköz a feláraknak a fizetőeszköz használatának közvetlen költségeire történő korlátozása; ezért sürgeti a Bizottságot, hogy végezzen hatásvizsgálatot az egyedi tranzakciók kereskedői díjával kapcsolatban a túlzott felárok lehetőségének betiltására vonatkozóan; valamint a felárok EU-szerte történő betiltására vonatkozóan a 2011/83/EU fogyasztóvédelmi irányelv 19. cikkének fényében;

A fizetések biztonsága

52. hangsúlyozza, hogy az elektronikus fizetésben rejlő lehetőségek teljes mértékű kiaknázása érdekében rendkívül fontos a fogyasztói bizalom, illetve magas szintű biztonságot kell garantálni a csalás kockázata elleni védintézkedésként és a fogyasztók különleges adatainak védelme érdekében;

53. hangsúlyozza, hogy az európai uniós és nemzeti jogszabályokkal összhangban védeni kell a fogyasztók magánadatait, és a fizetési láncban részt vevő egyes feleknek csak az általuk végzett feldolgozáshoz lényeges adatokhoz szabad hozzáférniük, a többi adatot pedig titkosított formában figyelmen kívül hagynak;

54. úgy véli, hogy az internetes, kártyás és mobiltelefonos fizetésekre vonatkozó biztonsági minimumkövetelményeknek valamennyi tagállamban azonosnak kell lenniük, és a követelményeket egy közös irányítószervnek kell megszabnia; megállapítja, hogy a szabványosított biztonsági megoldások egyszerűsítésének az ügyfelek tájékoztatását és ezáltal az ügyfelek biztonsági szabályokhoz való alkalmazkodásának módját, valamint csökkentenék a pénzforgalmi szolgáltatókon belüli költségeket is; ezért azt javasolja valamennyi pénzforgalmi szolgáltató számára elő kellene írni közös minimális biztonsági megoldások fenntartását, amelyeket a pénzforgalmi szolgáltatók természetesen javíthatnak, de ezek a javítások nem válhatnak a verseny akadályává;

2012. november 20., kedd

55. emlékeztet arra, hogy bár a különböző fizetési módokkal kapcsolatos biztonsági intézkedésekre vonatkozó végső felelősséget nem viselhetik a fogyasztók, tájékoztatni kell őket a biztonsági óvintézkedésekről, és a pénzügyi intézményeknek kell vállalniuk a felelősséget a csalás költségeiért, kivéve akkor, ha azokat az ügyfél okozta azzal „hogy csalárd módon járt el, vagy a(z) [pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló irányelv] 56. cikk[é]ben meghatározott egy vagy több kötelezettségével kapcsolatosan súlyos gondatlansággal járt el, vagy azokat szándékosan nem teljesítette”; ezért úgy véli, hogy elő kell mozdítani az oktatási és népszerűsítő programokat a különösen a digitális biztonsággal kapcsolatos oktatás általánossá tétele érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy a kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetési piacok integrálását célzó stratégia és eszközök kidolgozásakor vegye figyelembe az európai adatvédelmi biztos átláthatóságra, az adatkezelő/feldolgozó azonosítására, az arányosságra és az érintettek jogaira vonatkozó szabványait és ajánlásait; megítélése szerint fontos, hogy az új biztonsági fenyegetésekre való gyors válaszadás érdekében a SEPA-ban minden fizetési csalást egy nyomon követéssel, statisztikákkal és értékeléssel foglalkozó központosított helynek jelentsenek, és hogy a fő fejleményeket közzétegyék; kéri a Bizottságot, hogy a hitelesítési mechanizmusokon és a biztonsági garanciákon túlmutatóan terjessze ki a beépített adatvédelem koncepcióját (privacy by design), hogy biztosítsa az adatok minimalizálását, megvalósítsa az alapértelmezett adatvédelmi (privacy by default) beállításokat, a szolgáltatás nyújtásához szigorúan szükséges mértékre korlátozza a magánszemélyek adataihoz való hozzáférést és olyan eszközöket hajtson végre, amelyek lehetővé teszik a felhasználók számára személyes adataik jobb védelmét;

56. úgy véli, hogy a face-to-face (az ügyfél fizikai jelenlétével járó) kártyás fizetések már magas biztonsági szintet értek el, és a mágneskártyákról a chipkártyákra való fokozatos áttérés, amelyet gyorsan végre kell hajtani, tovább emeli a biztonsági szintet; aggodalmát fejezi ki a kártyás fizetések egyéb formáival járó biztonsági problémák miatt és amiatt is, hogy az EMV-k egyes jelenlegi európai végrehajtásai nem feltétlenül teljesen következetesek, és sürgeti e nemkívánatos helyzet orvoslását, valamint emlékeztet arra, hogy jobb megoldások szükségesek a távoli hálózaton alapuló kártyás fizetések tekintetében is felhívja a Bizottságot, hogy gyűjtsön az online fizetésekkel kapcsolatos csalásra vonatkozó független adatokat, és jogalkotási javaslatába illesszen be megfelelő csalásellenes rendelkezéseket;

57. úgy ítéli meg, hogy a bankszámlán lévő pénzeszegek rendelkezésre állásával kapcsolatos információk harmadik feleknek történő átadása kockázatokat rejt; megjegyzi, hogy az egyik kockázat az, hogy a fogyasztók esetlegesen nincsenek teljes mértékben tisztában azzal, hogy ki férhet hozzá a bankszámlájukkal kapcsolatos információkhoz, milyen jogi keretek között, és mely üzemeltető felel a fogyasztó által használt pénzforgalmi szolgáltatásokért; hangsúlyozza, hogy az adatvédelem semelyik szakaszban nem sérülhet;

58. hangsúlyozza, hogy a szabályozás és technikai fejlesztés csökkentheti ezeket a biztonsági kockázatokat, és a bankoktól eltérő pénzforgalmi szolgáltatókon keresztül történő fizetéseket legalább olyan biztonságossá teheti, mint amilyenek a magasan védett bankszámlákról történő közvetlen átutalások, amennyiben a gyakorlatban biztonságos rendszerek állnak rendelkezésre, és amennyiben ennek a hozzáférésnek a jogszerűségét és az ilyen hozzáférést kérő szervezeteket világosan meghatározzák;

59. nem támogatja ezért, hogy harmadik személyek hozzáférjenek a fogyasztók bankszámláira vonatkozó adatokhoz, kivéve ha a rendszer bizonyítottan biztonságos és azt alaposan tesztelték; megjegyzi, hogy minden jövőbeli szabályozásnál a harmadik felek hozzáférését a fedezet rendelkezésre állására vonatkozó bináris (igen–nem) információra kell korlátozni, és különös figyelmet kell fordítani a biztonságra, az adatvédelemre és a fogyasztók jogaira; úgy ítéli meg, hogy pontosan meg kell határozni, hogy mely felek, mely információkhoz férhetnek hozzá megkülönböztetésmentesen, és az adatok milyen feltételekkel tárolhatók, és hogy ezekre a rendelkezésekre az érintett jogalanyok közötti szerződéses kapcsolatnak kell vonatkoznia; hangsúlyozza, hogy a harmadik felek hozzáféréseire vonatkozó szabályozási keret létrehozásakor világos különbséget kell tenni az adott tranzakcióhoz szükséges források rendelkezésre állására vonatkozó információkhoz való hozzáférés, illetve az általában az ügyfél számlainformációihoz való hozzáférés között; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a személyes adatok védelmét oly módon, hogy az európai adatvédelmi biztossal történő egyeztetés után világos szabályozásra tesz javaslatot azzal kapcsolatban, hogy az egyes szereplők milyen szerepet játszanak az adatok gyűjtésében, milyen célból, és világosan meghatározza az adatok összegyűjtéséért, feldolgozásáért és őrzéséért felelős szereplőket; hozzáteszi, hogy a kártyahasználóknak lehetőséget kell kapniuk arra, hogy hozzáférjenek személyes adataikhoz, és javítsák azokat, bonyolult, határokon átnyúló helyzetben is; megállapítja, hogy az adatvédelmi követelményeket a beépített/alapértelmezett adatvédelem (privacy by design/by default) elve mentén kell megvalósítani, és hogy nem hárulhat a vállalkozásokra és a fogyasztókra az adataik védelméért való felelősség;

60. úgy véli, hogy meg kell erősíteni a fogyasztók visszatérítéshez való jogait, mind a jogosulatlan fizetések esetében, mind pedig a le nem szállított (vagy nem az ígéretnek megfelelően szállított) áruk és szolgáltatások esetében, és hogy a hatékony közös jogorvoslati és alternatív vitarendezési rendszerek a fogyasztók védelmének nélkülözhetetlen eszközei az elektronikus fizetések területén is;

61. megállapítja, hogy mivel a biztonsági fenyegetések egyre fokozódnak, az Európai Szabványügyi Bizottságnak (CEN) és az Európai Távközlési Szabványügyi Intézetnek (ETSI) egyaránt aktívan részt kell vennie a biztonsági szabványok kidolgozásában;

2012. november 20., kedd

62. megállapítja, hogy az olyan fizetési rendszerekben, amelyekben a résztvevők közül egy vagy sok különböző tagállamokban található, a Bizottságtól elvárják, hogy pontosító javaslatot tegyen azzal kapcsolatban, hogy vita esetén mely bírósági vagy bíróságon kívüli vitarendezési rendszert kell igénybe venni, és hogy a fogyasztóknak könnyen hozzá kell férniük ezekhez az alternatív vitarendezési szervekhez és könnyen igénybe kell tudniuk venni azokat;

o
o o

63. felkéri elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

P7_TA(2012)0427

Árnyékbanki tevékenységek

Az Európai Parlament 2012. november 20-i állásfoglalása az árnyékbanki tevékenységekről (2012/2115(INI))
(2015/C 419/06)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a bankunióról szóló 2012. szeptember 12-i javaslatára és közleményére,
 - tekintettel a G20-ak 2012. június 18-i következtetéseire, amelyek a reformok teljes körű végrehajtásának megvalósítása érdekében felszólítottak az árnyékbanki tevékenységekkel kapcsolatos munka befejezésére,
 - tekintettel a pénzügyi, gazdasági és szociális válságról szóló, 2011. július 6-i állásfoglalására (Ajánlások a meghozandó intézkedésekkel és kezdeményezésekkel kapcsolatban) ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) által a repülőügyletekre és az értékpapír-kölcsönzésre vonatkozóan létrehozott munkafolyamatról 2012. április 27-én közzétett időközi jelentésre, valamint az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) által a pénzügyi alapokról ugyanazon a napon közzétett konzultációs jelentésre,
 - tekintettel az EKB euróövezetbeli árnyékbanki tevékenységekről szóló, 2012. április 30-án kiadott (133. számú) alkalmi kiadványára,
 - tekintettel a Bizottság árnyékbanki tevékenységekről szóló zöld könyvére (COM(2012)0102),
 - tekintettel az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokat (ÁÉKBV) érintő termék-szabályozásról, likviditáskezelésről, letéteményesekről, pénzügyi alapokról és hosszú távú befektetésekről szóló, 2012. július 26-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra,
 - tekintettel a G20-ak 2010-ben Szöulban, majd 2011-ben Cannes-ban megfogalmazott felhívásaira válaszul az FSB által az árnyékbanki tevékenység felügyeletének és szabályozásának szigorításáról készített, 2011. október 27-i jelentésre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A7-0354/2012),
- A. mivel az árnyékbankrendszer az FSB fogalom meghatározása szerint a rendes bankrendszeren kívüli szervezetek és tevékenységek bevonásával történő hitelközvetítési rendszer;
- B. mivel a rendes bankrendszer szabályozása alá vont szervezetek egyre szélesebb körben vesznek részt az árnyékbankrendszer részeként meghatározott tevékenységekben, és számos módon összefonódnak az árnyékbankrendszer szereplőivel;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0331.